

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR“ ES A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET“ KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:
Megyeház.
 Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
 Kiadóhivatal:
 Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, főutca 2 ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.
 Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
 Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Félévre . . . . . 2 „ 50 „
 Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:
 háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdij: minden hirdetésért külön 30 krajczár.
 Nyiltér minden sor 10 kr.

A választás küszöbén.

A mint mult számunkban jelezve volt, a városi képviselőtestület választott tagjainak fele része mandátumának lejártá folytán a képviselőtestületből kilépven, az ennek következtében megejtendő választások napjára a megyei alispán által f. é. június 2-ika tüzetett ki.

Tagadhatlan, hogy egy ilyen választás oly városban, minő Eperjes, mindenesetre eléggé fontos és jelentőségű mozzanat, mely kötelességünk teszi, hogy ezzel szemben álláspontunkat röviden jelezzük.

Városunk programja a haladás. Tudvalevő dolog azonban, hogy a haladás mindig áldozatok árán van megvalósítva. A közönség kívánja ezt megamamzi: igen, de ez is, amaz is — pénzbe kerül.

A közönség csupán azt veszi tekintetbe, hogy mi kell neki: azzal rendszerint nem igen törődik, hogy honnan kerül ki majd a szükséges költségfedezet; ebben vagy amabban a városban ez, meg az úgy van, úgy kell tehát lennie nálunk is.

Igen ám, csak hogy ennek vagy amannak a városnak ennyi meg annyi a jövedelme s az a kérdés: vajjon nekünk van-e annyi költségfedezetünk, mint más városnak.

Ezek a sarkalatos kérdések, melyek ma mindenütt felmerülnek, a hol a haladás s az ennek érdekében szükséges áldozatokról van szó.

Haladni egyrészt, de másrészt tul nem feszíteni az áldozatok húrjait — ez az, a mire nekünk főszlyt kell fektetnünk. Ez pedig nem esekély feladat. Eltalálni a helyes mértéket, fenntartani az egyensúlyt a jelzett két tényező között, ez az a problema, a melynek helyes megoldásától függ az, hogy realis-e a fejlődés, a haladás, vagy sem?

A városokban a képviselőtestület az, mely főképen van arra hivatva, hogy e feladatot megoldja. Kell tehát, hogy a képviselőtestület át legyen hatva a haladás szükségességétől, de át legyen hatva másrészt a létező viszonyok ismeretétől s az adózó nép iránti érzéktől.

Ehhez pedig a kor színvonalán álló modern felfogás, tapintat és a város s ennek közérdeke iránti valódi benső lelkesedés kell.

Az eddigi képviselőtestületben — miként ezt örömmel konstatálhatjuk — igenis meg voltak eme

kiválnalmak. Hiszen ezen képviselőtestület néhány év alatt annyi tanujelét adá a haladás a város felvirágzása, de egyuttal a nép érdekei iránti érzékének, hogy e tekintetben alig marad fenn valami kívánni való.

Utalunk itten csak azon határozatokra, melyek az utcabefásítás, a csatornázás, háziipar meghonosítására vonatkoznak. Olyan határozatok ezek, melyek a késő nemzedékeknek is hirdetni fogják, hogy eme képviselőtestület valóban tudott lelkesülni a városért, bebizonyítván azt, hogy feladatának színvonalán áll és annak teljes tudatában van.

Ily értelemben újból kiegészíteni a képviselőtestületet, melynek soraiban az utóbbi időben előfordult több halálozási eset által igen érezhető hézagok támadtak, ez most a feladat, melylyel választó közönségünk szemben áll.

A fennebb elmondottakból önként következnek, hogy mennyire fontos aktus az, melynek mi most küszöbén állunk.

Ismerjük választó közönségünket, melynek kiválóbb intelligenciája, de multja is kezességet képeznek arra nézve, hogy autonomikus jogait ezen alkalommal is oly módon fogja gyakorolni, a melyre alkalmazható leend a nagy római hazafi emez örökké szép jelszava:

„Salus reipublicae suprema lex esto.“

Levél a szerkesztőhöz.

Kedves szerkesztő-öcsém!

Vége van a drukk-nak. „A vigasztalhatlan özvegy“ már nem özvegy többé: boldog nő lett belőle s te egy derék munkával szaporítottad irodalmi érdemeidet.

A színészek, kik esütörtökön a te muzsádat szolgálták, rosszul felelték meg feladatuknak s különösen Péklyei Irén — a vigasztalhatlan özvegy (Kükemezei Vilma) s Garamy Imre (Lubinszky), — no meg a másik özvegy is (Csiki Katinka) szalon-vígjátékdoból bohózatot csináltak. A szindarabod intenzióját a játzók közül még legjobban fogta fel Szomorú Jeremiás (Sz. Németh), de ezt a szerepet is hibásan osztották ki. Sz. Németh jeles színész s nem ront el semmit, még ha valamelyik szerep nem is az ő szerepköréhez tartozik,

de Szomorú Jeremiás szerepe — véleményem szerint — Tollagi szerepkörébe vag s én bravurral adta volna győződve róla, hogy ő azt bravurral adta volna.

A közönség méltányolta munkádat s téged hivott zajosan; te azonban nem jelentél meg, — (okosan, — minek is jelentél volna meg, mikor tiszta fehérruhádat tintával öntötték le a nyílt színen nevető színészek), helyetted ők jelentek meg, kik bizony — az egy Németh kivéve — nem igen buzgózkodtak azon, hogy Thalia nevének tiszteletet szerezzenek, midőn egy helyi terméket bemutatnak a közönségnek.

Ad vocem: közönség. Föltűnt, hogy a színházba járó haute-volée éppen darabodnak előadása napján majálist rendezett. Már magában véve azt, hogy midőn egy szintársulat utolsó napjait tölti Eperjesen, nem igen nagy előzékenységgel tanuskodik: akkor mulatni, — van arra elég idő egész nyáron át; — de midőn egy helybeli szerző mutatja be első drámai terméket a lokal-patriotizmusáról híres sárosmegyei közönségnek, s e közönség egy majális kedvéért mond le a lokal-patriotizmus eddig szepőltenül őrzött renoméjáról, ezt már kezdem nem érteni.

Mindezek dacára vigasztaljon téged az, hogy darabod esinos munka, — s ha például a mult évadban színrehozattad volna Eperjesen s Irént Tolnayné, Imrét Tolnay, ki bár nem országra szóló művész, de intelligens finom ember s tiszteli a színpadot — személyesítették volna, a darab külső hatása sem maradt volna el.

Ezzel azonban nem azt akartam mondani, hogy „A vigasztalhatlan özvegy“ nek nincs semmi hibája. — Kifogásolom benne a rendőrök jelenetét. A szalon-darabban nem szabad előfordulni oly jelenetnek, mint a Ravasz rendőre. Reád ragadt a manapság elmaradhatlan: rőndnek muszáj lönyféle betegség. Azután van benne két, kellenet túl hosszú monolog. E két monolog szép, szellemes, szatirikus vezérezikk lehetne, de vigjátékban nem szereti a közönség. Úgyes tollad tehet ezen változtatást esekély fáradsággal.

Még valamit. Van neked fiókodban egy másik — gondolom három felvonásos darabod: „A kaczér“, mely a Teleky-díjra pályázott s szépen megdicsértetett, sőt a bírálók egyike, — ha emlékezetem nem csal: Ujházi, a nemzeti színház legkitünőbb

TÁROZA.

A csillagvirág.

Beszély.

Audébrand Ph. után.

I.

— Hogyan, nagybátyám, ön meg akar nősülni?
 — Hisz én Istenem, mi különös van ebben?
 — Nősülni az ön korában, hatvan éves korában!

— Mondj, ha tetszik hatvanegyed s esudal kozzáll még jobban. De kedves unokaöcsém, engedj meg, ez nagyon természetes. Majd ha az életet megismered, át fogod látni, hogy a szív s az érlelet sohasem számolja az éveket. Ez közönséges s bebizonyult igazság, jól tudom; nem is hoztam volna elő, ha te roppant esudálkozással nem kényszerítesz reá. Elég legyen annyi, hogy szeretek s szeretem. Láthatod ebből, hogy nősülési szándékom nem neveltség.

E jelenet a tavasz kezdetén, a Saint-Havre külváros egyik esinos épületében folyt le. A régi havre-i hajógyártulajdonos: Vertjaques, épen reggelijét költé el, midőn unokaöcsese, a kereskedelmi minisztérium hivatalnoká látogató meg. Szivarral meg az öreg ur fiatal rokonát s bizalmasan közölte vele szándékát, a nősülést illetőleg.

Vertjaques ur kétségkívül öregnek mondható, miután már a hatvanadik életét meghaladta; azonban a régi kor azon életerős férfiai egyikének mondható, kik bármennyit élnek is, mindig ifjak maradnak. Az idő egy kicsit megőszítette ugyan, de haját nem rongálta meg. Elénk, vörös, örökké vidám arca tüzes szellemet, friss s állandó egészséget árult el. Szorgalma s tolytonos munka enged-

ték, hogy az évek elvegyék erejét, sőt inkább fiatalkori vidám kedélyt, egészséget s erőt biztosítottak számára meghaladott korában is.

Meglehetősen vagyokra tevén szert, nyugalomba lépett. De a tétlen, munka nélküli élet, fárasztólag hatott reá. Most érte csak, milyen borzasztó a magányos élet, az egyedüllét. Eleinte a párisi élet tetszett neki; eljárt mindazon helyekre, hol szórakozni lehet, élvezettel ment a színházba; vacsoráját különböző előkelő vendéglőkben költé el. De ez az élet csakhamar unalmassá lett előtte; érezte, hogy perczig jól találja magát mindenütt, de ezután minden unalmas, zord, rut lesz előtte. Vágyak támadtak keblében, melyek szüntelen kinozták, s melyeket kielégíteni a közönséges élet, a zaj, a mulatság nem volt képes.

— Hogyan rendezem be életemet, mely most oly kietlen és semmi élet sem ad? — kérde gyakran ismerőseitől.

— Az ördögbe is, házassodjék meg, — tanácsolák azon öreg tisztek, kiknek szokásuk: más bízattni arra, a mitől maguk idegenkednek. — Keressen magának egy esinos fiatal leánykát, találni mindenesetre fog. Ez lehangolt kedélyét fölvidítja, s harminez évvel megifjítja.

S ezen percztől fogva Vertjaques folyvást e e gondolattal bibelődött, s képzelteben boldog családi életéről ábrándozott. Az imáandó teremtés a kis család a szöke fűrtü gyermekek, oh, mily boldogság lehet az! Egyszerre csak maga elé képzelt az öreg hajógyártulajdonos egy nagy, fekete szemű, gömbölyded arcu leánykát, kinek édes hangja szívéig hat, ki nyájasan mosolyog reá s tündéri gyorsasággal futkos körülte, ki egy szavával, egy tekintetével az unalmas életet kedvelté tudja varázsolni. E képzelme feledtette vele a házasság élet többi kellemetlen oldalait. Megfeledkezett a sok kiadásról, színházról, mulatságról, bálról, öltözékekről, háztartásról, eseléségről, s így kiálított fel magában:

— El van határozva, megházassodom! Es pedig minél hamarább!

E boldog kép lebegett a kedélyes és vidám öreg ur előtt akkor is, midőn unokaöcsese látogatására jött. Néhány közönséges szokásos szó után azonnal értésére adá, hogy szándéka minél előbb megőszülni.

— Ugy, kedves Henrikem, — mondá neki poharába finom bort töltve, — már is boldognak tartom magamat s nem törődöm, bármit mond is róla a világ. A te esudálkozásodra s kárhóztatásodra sem adok semmit. Megházassodom s a legboldogabb ember leszek a világon. De hát te, hogy vagy, nem gondolsz még a házasságra?

— Kedves nagybátyám az igazat megvallva, már voltak ilyes gondolataim.

— Találtál magadnak valakit?

— Valóságos angyalt! — s egyet hörpintve poharából, folytatá:

— De, köztünk legyen mondva a mai időben nem igen szívesen nősülünk angyallal. A minisztériumban, hol naponkint hét órát dolgozom íróasztalom előtt, szerencsémre jól megtanultam a számadást. Az angyalok, fájdalom, nagyon sokba kerülnek! A lakás, az öltözet, az élelem, a mulatságok rémitő sok pénzt emésztenek meg. Választottam egyike a leggyönyörűbb s leszeretettreméltóbb teremteseknek, De mit tegyek? Huszonnyolcvé évemmel, minden eröm megfeszítése dacára is, nem valék képes háromezer hatszáz frankos állásnál jobbat biztosítani magamnak. S ez kevés arra nézve, hogy a mai időben, Párisban egy fiatal angyalt eltartsunk. Mert meg kell vallanom, hogy imádoztam szintén oly szegény, mint én, azaz egy fillérje sincs.

Vertjaques hahotával fogadta unokaöcsesének őszinte vallomását.

— Lásd, édes Henrikem, szavaid megnevetetnek . . . szegény vagy, nagyon szegény, mert mindeunap kell dolgoznod, hogy szükséges kiadá-

művésze a te darabodnak akarta kiadni a pályadíjt és pedig a szokásba vett pellengér nélkül — föltétlenül. En e darabodt végig olvastam s ez oly benyomást tett rám, hogy előadatásról nagy hatást várok. Miért nem léptél fel e darabdal, mely mindenestre jobb a „Vigasztalhatlan özvegy”-nél? Ha ezzel lépsz fel — s a főszerep eljátszására Kreesányi Saroltát nyered meg (nem kellett volna skrupulizálni, hogy Kreesányi Sarolta operette-prímadonna s nem drámai színésznő, mert Kreesányi Sarolta művésznő, kinek előbb-utóbb át kellend mennie a drámához s ott is első lesz az elsők közt), akkor ma nem lett volna Eperjesen népszerűbb név a tiédnél.

Hogy miért mondtam el éppen én mindezeket rólad s szindarabjaidról? Hát először azért, mert te magadról csak nem írhatz lapodban; másodsor pedig azt gondoltam, hogy ha a budapesti Pulszky-familiának szabad az öntömjenezés egymás közt, nekem a vértököték, mely hozzád fűz, nem tilthatja el, hogy elmondjam lapodban véleményemet drámai hivatásodról s Neked az igazat hibáidról. E munkától az sem riasztana engemet vissza, ha föltétlenül kellene dícsérnem Téged. Családunkban ugy sem volt soha szolidaritás, kezdjük meg mi ketten.

Üdvözlés a drámai irodalom terén a csütörtöki előadás daczára is jövőt jósol neked

szerező rokonod
Hedry Bódog.

Különfélék.

Kinevezések. A m. kir. közlekedési miniszterium Burghardt Ferenc postahivatali gyakoronokot a budapesti főpostához segédítettte, — a kassai. m. k. pénzügyigazgatóság pedig Istvánffy János adóhivatali gyakoronok-jelöltet gyakoronokká nevezte ki.

Az eperjesi joghallgatók f. hó 24-én a budapesti egyetemi polgárokat f. hó 21-én tanusított magaviseletükért táviratilag üdvözölték.

Az eperjesi jogász segélyegylet f. hó 29-én tartotta meg évi zárközgyűlését, midőn röviden a következőkben szólhatunk. Az egylet ez évi elnöke Steinhauser Ferenc jelentése szerint az egylet segélyként 142 frtot osztott ki, mely segélyösszegben egy harmad éves joghallgató részesült. Az egyletnek ez évben 23 rendes tagja volt. Ugyanezen évben tételt meg azon intézkedés is, hogy a régi időkől, midőn az egylet még kölesönökkel is segélyezte jogakadémiai polgárait, mai napig is adósságképen szereplő 450 frtnyi összeg az illetőktől behajtassék. Elég sajnós, hogy akadnak az adóssok között olyanok, kik 15—20 frtnyi tartozásuk megfizetését, vagy megtagadják, vagy pláne azt is eltagadják, hogy valaha reá szorultak volna az egyletre. Részünkről mindezekre esupán azon megjegyzést tesszük, hogy ez nagy hiálatlanság egy mindenkor áldásosan működő jótékony egylettel szemben.

Az eperjesi kir. illetékkiszabási hivatal valószínűleg jövő év Január 1-én Eperjesen be lesz szüntetve és Kassára áthelyezve. Az ezen hivatal-áthelyezés ügye őszkor fog az országgyűlésen szövegére kerülni. Eperjesre azonban nem valami kedvező és kecsgető e hivatalnak elvesztése. A helyett hogy a köz és magán helybeli hivatalok száma emelkednék, inkább esökken s ma holnap a

saidat fedezhesd, s mégis a házasságra mersz gondolni, s minő házasságra?! Oly nővel, kinek egy fillérje sincs! Ez ép oly eszélytelenség, mint a minő óriási vakmerőség. Azonban szerencsédre, van egy jó nagybátyád, ki nem fukar, téged szeret, s ezen kívül az a jó tulajdona van, hogy két millióval rendelkezik. Ne is aggaszson tehát semmi komor gondolat; haladj, mint eddig, utadon, szeresd azt, kihez szíved vonz s ki viszont szeret; s ha szándékos komoly, részemről nem elmaradni nőd számára egy csinos menyaszonyi hozomány.

S az unokaöcs nagybátyja karjaiba borult, ennyi volt összes felelete.

Néhány hét múlva e jelenet után Vertjaques az auvergne-i furdőbe utazott. Tökéletes egészségnek örvendett s tulajdonképen nem is magáért a furdőért tette ezt az utat. Duthil Mareziál, egykori barátjával akként egyezett meg, hogy szeretetreméltó leányával, kit jövendőbeliül választott, e furdőben fog találkozni s megismerkedni.

Duthil Janka kisasszony huszonegy éves volt. Nem mondunk sokat, ha állítjuk, hogy szépsége bármely regény, vagy novella hősnőjéhek szépségével vetélkedett. Csudálatraméltó, imálandó teremtség volt. Az a gyermek vig kedély, mely minden mozdulatán, szavain meglátszott, elbájolta mind azokat, kik körébe jutottak. Csengő hangja a szrvig hatolt s édes érzésekkel töltö be. Egész lénye, társalgási modora, ártatlan őszinteségét, egyszerű természetességét s szeretetreméltóságot árult el, mely az embert önkénytelenül elbűvöli, lelánczolja. Vertjaques ily nőről ábrándozott.

Megjelenése nem költött ellenszenvet a fiatal leánykában. Mint mindenki irányában, iránta is nyájás s szeretetreméltó volt, mintha nem értette volna, miféle czéltől s szándékkal jelent meg a 60 éves öreg ur.

Royal az utolsó állomás Auvergne felé, hol a vendégek a furdői idény alatt lakni szoktak, igen kedves s érdekes helyen feküdt. Szép völgyei, ma-

megyei és igazságügyi hivatalokon kívül alig maradt más városukban.

A megyei évnegyedes közgyűlés jövő hó 7-én fog megtartatni a megyeháza nagytermében.

A tisztikert és a gyermekek. Nem hiszünk, hogy alábbi kiváncsiságunk miatt, mely tulajdonképen nem is a miénk, de a közönségé, félreértetnök. Arra kérjük a csecsemők boldog mamáit, hogy a dadákat szoktassák le arról, hogy ne látogassák e tisztikert; mert bizony nem a legkellemesebb üdülés az, mikor egy-egy gyermekcsoporthatás s a dadák dudolása képezte a koncertet, végig kell hallgatni a sétáló közönségnek és azt hisszük, magok a mamák belátják, hogy saját gyermekük sírását hallgatni magában véve anyai öröm lehet, de egy chorus idegen gyermek sírása épen nem a legkellemesebb dallam. Aztán mihez járul, hogy a dadák valóságos törökzenét esapnak fűlértő dudolásaikkal s akadályozzák a sétálókat az ide-oda gurított gyermek-kocsikkal.

Utcazöközés. Lassan csak haladunk, már a járdák javításához is hozzá láttak a Gombos-féle háztól kezdve felfelé és ami dícsérendő, még szélesebb járdánk is lesz a mostaninál. Hiszük, hogy lassan végig fognak haladni a járda-javítással és ezzel kapcsolatban nem mulaszthatjuk a hatóság figyelmét felhívni arra is, hogy a télen oly veszedelmes helyet ott a város házánál valahára alakítsák át, mert erre már égetően szükség van, elég legyen a sok lábtörésből!

Közgyűlés. A vörös kereszt-egylet sírokaifőnökének f. hó 24-én Eperjesen megtartott közgyűléséről a következő fontosabb részekre terjeszkedhetünk ki. A közgyűlést Piller Kálmán egyleti elnök nyitotta meg, a szép számban összegyűlt tagok üdvözlésével. Megnyitó beszédében indokolván a közgyűlésnek Január hónapban való elmaradását előadta, hogy a főkegyelet működését 38 taggal kezdte meg. Ezután Szinyey Merse Pálné társelnökő ő nagysága bemutatta a reá bízott taggyűjtő ivet, mely szerint 18 tagot gyűjtött és az ezektől tagsági díj fejében beszédelt 156 forintot átadta a közgyűlésnek, valamint a május 24-én tartott közös ebéd alkalmával gyűjtött 30 frtot. A közgyűlés a tarselnökőn ezen rendkívüli páratlan ügybuzgalmat tanusító nemeslelkűsége és tevékenységéért hála elismerését és köszönetét jegyzőkönyvileg fejezte ki. Végül elhatározatott, hogy f. évi június 26-án nyári mulatság rendezendő, mely valószínűleg a kies fekvésű ezeméthei furdőben fog megtartatni.

A girált szvidniki út e napokban lett átadva a forgalomnak. Az út első rangú vonal úgy forgalmi, mint stratégiai szempontból. Szvidnikre eddig Eperjesről egész napon át kellett utazni, s rozsz téli vagy esős nyári időben a Makovieza úgy-szólván el volt zárva a világtól. Most 5 óra alatt lehet ez utat megteenni. Az útvonal átadása alkalmából a megyei alispán is kirándult a színhelyre. A szvidniki hidon a környékbeliek gyönyörű transparent alatt fogadták. A hid magában véve remekmű s 35 ezer forintba került. Az alispán ezen körutját arra is felhasználta, hogy meglátogatta a bártfai gyermekjátékgár műhelyét, a bártfai székesegyház kőfaragó-műhelyét, az ujonnan épült múalmot, a zborói eszterga-tanműhelyt, továbbá a városi hatóságot, a szekesői és makoviezai szolgabírói hiva-

gasra felnyuló hegyei a kirándulásokra vonzerővel vonták az ott időzőket. De a hosszú sétákra a völgybe, fel a meredek hegyekre, jó, erős lábakkal kellett bírni, mert különben nagyon fárasztó volt. Az öreg hajógyártulajdonos gyermekes könnyűségét követte fiatal jegyesét fárasztó sétáiban: futkosott vele a völgyben, felmászott vele a hegyekre a nélkül, hogy kimerült volna. Egész napokat töltöttek ily kirándulásokban, szedtek mezei virágokat, hegyi füveket, beszélgettek a szép kilátásról a jó levegőről s észre sem vették, hogy a hegy tetején, vagy a mély völgy öleiben vannak.

Eleinte az időtöltés jól esett az öreg urnak, de később hosszú sétatú után kellemetlen fájdalmakat érzett mellében s lábaiban. Lélegzete elszorult s lábaiban rheumatikus fájdalmak kezdtek jelenkezni. Hiába s szív nem számolja ugyan az éveket, de a lábak nagyon is megérik.

A fiatal lányka, mi igen természetes, nem fáradt el; játszi ugrádozással tette hosszú sétatú s nemhogy kimerült volna, sőt inkább erősödött általuk.

Az örökös séták a folytonos talpon-létel a fiatal leánykával való ugrádozás annyira kimerítette az öreg urat, hogy a kimerültség a fáradság arczáról olvasható lön.

— Kedves barátom, — mondá neki jegyesének atyja, — ne fárasztas magad oly nagyon, tegren ugy, mint én. Üljön le, míg leányom sétatú teszi, azután is hozzá csatlakozhatunk.

— Egy tervem van, — mondá egy alkalommal Janka bájos mosolylyal, — oda a hegyoldalra fölmenni, hol a gyönyörű csillagvirágok pompáznak. Roppantul szeretem a csillagvirágokat. Nem jön ön velem Vertjaques ur?

S ezt mondva, játszi könnyűséggel futott fölfelé, bámulni hagyván hátra atyját s völegényét. Husz perez múlva visszatért, mosolyogva, kipirulva, kezében a hegyi virággal, melyért a meredekre felmászott.

talokat. Bártfán Kacvinszky Ede apát-plébánosnak vendége volt.

Eperjesi színház. Folyó hó 29-én szinre került először színházunkban Strauss világhírű nagy operettje „Egy ej Velenczében”. Az operette dallamos, fűlbemászó, s épen ezért a zenevilág „Hoffmann meséi” fölé helyezi, míg „Hoffmann meséinek” zenerészei nehézkesek, inkább opera stilben vannak szervezve, addig „Egy ej Velenczében” megvan minden, az a pajzán könnyed játszás, majd andalgó, majd meg kicsapongó, majd megint elmélázó; elem és mozzanat, a mi az operette igazi operette teszi. Az ujjabb és ujjabb valczereknek, keringőknek vége hossza niaes, s a mi a leginkább megkapó és elragadó, az a harmadik felvonásban, a női kar által előadó „galamb turbékoló kórus”, melyet mindenütt zajosan többször megismételtetnek. Még két előadás tartatik. Ma június 30-án „Vasgyáros” Ohnet kitűnő 4 felvonásos szinműve. — Hétfőn pedig bucsuelőadásul itt másodsor a kedves zenéjű operette „Egy ej Velenczében”. Színészeink kedden ismét vándoruttra kélnek s mi újból egy évig leszünk megfosztva e nemes élvezettől, felhívjuk érdemes közönségünket, tegye meg ki-ki hazafiúi kötelességét s e két utolsó előadást mentől számosabban tiszteljük meg szíves látogatásukkal, hogy vándorutjukban Eperjes városa és vidékének közönségéről mindenkor jó szívvel emlékezzenek vissza! Adja Isten, hogy ugy legyen!

Felhívás és kérelem. Galicziabeli Stry városa f. é. ápril 17-én tűzvész által elpusztulván országszerte gyűlések rendeztetnek a tűzkárosultak felségélyezésére. Városunk tanácsa is nyitott gyűjtő ivet, mely a városi házi pénztárnál van letéve. A tanács 10 frttal nyitotta meg az adakozók sorát s felhívja az inséggel szemben mindig áldozatkész nemes keblű közönséget, hogy az adakozásokhoz hozzájárulni sziveskedjék.

Helyreigazítás. Lapunk mult számában közöltük, hogy Eperjesen a magyarutca egyik házában fekete himlő eset fordult volna elő. Bár hitelt érdemlő forrásból vettük a hírt, de mert városunk tanácsának hivatalos átíratából teljesen meggyőződünk a közölt hír alaptalan voltáról, ezt e helyen a közönség megnyugtatósa czéljából ezennel közöljük s kinyilatkoztatjuk, hogy a hivatalos nyomozás kideríté, miként Eperjesen eddig a fekete himlőnek egy esete sem fordult elő.

Utóállítás. F. hó 24-én helyben megtartott utóállításon besoroztak 21 ujonczot a sorhadhoz és 5-öt a honvédséghez.

Bártfai hírek. Tűzeset. Czigelka községben f. hó 22-én éjjeli 11 órakor Kuska Tamás lakháza és gazdasági épületei porrá égtek. A házat 592 frtra becsülték. A tűznek keletkezése ismeretlen, de valószínű, hogy gyújtogatás. Szegény ember már 15 év óta biztosított épületeit a magyar ált. biztosító társaságnál 400 frt értékre; most pediglen a biztosítása május hó 16-án lejárt, ő pedig azon kiedelemben, hogy a biztosítási határidő csakis május hó 26-án jár le. Bártfán az ügyésznél bejelenté a tüzesetet, ott megtudta, hogy a biztosítási idő lejárt, s így nem formálhat jogot a biztosítási összegre. Valóban sajnálatra méltó eset, annyi idő óta fizetett s most a saját tudatlansága miatt elesik a segélytől. — A bártfai furdőben már lassanként pezsegni kezd az élet, a furdővendégek a szél rózsza minden irá-

— Ez nem oly szép, — mondá, — ott fent a hegytetőn szebbek virulnak. Oda kell fölmennem egyszer.

A hajógyártulajdonos gyönyörködve nézte ifju jegyesét; vidám kedélye, élénk mozdulatai szívéig hatottak, egészen megifjodva érezte magát körében. Dühös volt, hogy lába erőtlen, s nem tehet mindenben eleget a fiatal leány kíváncsiságának. Hogy személyeit teljesítse, felmászszék vele a hegytetőre, leszaladjon a völgybe, oly fiatalnak kellett volna lennie, mint Janka. Azonkívül nem volt biztos, hogy fájdalmain kívül egyéb baj nem éri-e. Nem csuszik-e meg s nem esik-e oly szerencsétlenül le, mely nyomorekká teheti. Hisz' oly sokan mondták előtte, hogy ekkor és ekkor itt és itt egy-egy utazó eleszszott és menthetlenül áldozata lett vakmerőségének. Természetes, hogy ilyeket hallva, s ismerve gyengeségét, nem mert részt venni, bármint szeretett volna is, a fiatal leány merész kirándulásaitban.

— Csak egy mód van hátra, — mondá Duthil urnak, — melylyel a dolgon könnyen segíthetünk. Irok unokaöcsémnek, Henriknek, hogy jöjjön mielőbb látogatásunkra, így Jankának veszélyes kirándulásaitban jó kísézője lesz.

— Kedves Vertjaques — kérdé Duthil, — unokaöcsesse miféle ember?

— Miniszteri hivatalnok, huszonegy éves. Most épen szerelmes a kópé s házasodni akar.

— Jól van tehát, írjon neki.

Henrik, nagybátyja levelét vevén, szabadság-időért folyamodott, mit megnyervén, azonnal utnak indult Royal felé.

Egy esendes estén, épen midőn a hárm tagból álló kis társaság ebédhez ült, érkezett meg. Janka egy hegyi kirándulást beszélt el s folyvást élénk kedélylyel s molyogva, midőn Henrik a terembe lépett, szava elhalt és szembetűnőleg elpirult.

Henrik is annyira zavarba jött, hogy alig

nyá
tart
Sán
Gra

kiüg
Ján
alat
ben
sába

meg
táso
közö

egy
tési
jul
érde
Főe
hez
tant
mük

tarcz
mell
egy
órak
téko

nyer
mely
illet
lapil
isme
közö
Kass
50%
Már

kegy
tány
vala
este
asztá
elkál
jelen
kacsi
dário
harcz
hogy
tarto
és

átvál
dik s
a sp
földö
undo
Nem
eszer
helye
teme
oly g
ha k
mert
„spir

majd
hogy
tattal

tudot
hebe

nagy
magt

szere

ugy
tá e
nem

közé
és ne
hegy
felmá
folyva
szerit
nem

jól e

mind
kedél

játsza
egym
könyv

jaques
korra
nem

szantá
többé

— ho
s besz

nyából szállingóznak. Fördőorvosnak f. hó 24-én tartott városi közgyűlés alkalmával dr. Mihalovits Sándor derék városi főorvos lett megválasztva. Gratulálunk a megválasztásához!

Az orsz. képviselőválasztók névjegyzéke kiigazítása Semsey Géza szolgabíró, Petrenyák János és Szavkulics László bizottsági tagok vezetése alatt f. hó 23-án befejeztetett. A bártfai kerületben a választók száma 23-mal apadt. Bártfa városában ez évi összeírásokról 202 szavazó iratott be.

Kovács-féle fürdő már a múlt héten újra megnyílt. A berendezést illetőleg igen nagy javításon ment keresztül s így kétségtelen, hogy közönségünk sűrűen fogja látogatni.

Értesítés. Eperjesen a tiszai ág. hitv. ev. egyházkerületi tanítóképző intézetben a tanképesítési vizsgálatok f. é. június hó 30-án és folytatólag júli 1-én s következő napjain fognak megtartatni. Az érdeklettek június 15-ig Nagytisztelettü Szehló János Főesperes Úrhoz, mint a vizsgáló bizottság elnökéhez Eperjesre küldjék be folyamodványukat, végzett tanulmányaikról — és a folyamodás napjaikig terjedő működésükről szóló bizonyítványokkal együtt.

Vereskereszt-egyleti mulatság. Az alsótarczai vöröskereszt főkegyele az abosi állomás mellett 1886. évi június hó 6-án kirándulással egybekötött táncmulatságot rendez. A délelőtti órák a szabadban tombola és egyéb mulatságos játékokkal töltenek be, mikor is az egylet javára szép nyereménytárgyak sorsoltatnak ki. Belépti díj 1 forint, melynek tiszta jövedelme a vöröskereszt egyletet illeti. Felhívásokat köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Az abosi vendéglős Németh, ismert jó konyhája kezeskedik arról, hogy a t. e. közönség igényei kielégítettnek fognak. Kirándulók Kassa és Eperjes felől vasuti menetjegyekre nézve 50% árleengedésben részesülnek. A választmány Máriausz Rónay Ilona, Keczer Bertalan, v. elnökök.

Mire való a kegyepénz? már t. i. azon kegyepénz, melyet minden szombaton a város kapitányi hivatalban a koldusok közt kiosztanak? Ha valaki erre kíváncsi, tessék elsétálni úgy Szombaton este felé a temetőnél levő ispotály környékére, ott aztán a kérdést meg fogja magyarázni a spiritusztól elkábított kolduscsoporthoz tartozó veszekedése. Furcsa jeleneteket láthatni. A sánta koldus tánczol, a vak kacintgat, a néma énekel, egyszóval valóságos dárúdó, fejlődik ki. A feszelen jó kedvet később a harez szellem lengi át és kezdődik a esete páté: hogy mily ékes szavakkal vagdalják egymást, az nem tartozik ide, hanem azt mondhatjuk, hogy a mankó és a koldusbot megszűnik hivatását teljesíteni, átváltozik fegyverre, a koldus-sereg harezra kerekedik s a harez vége az, hogy a küzdők egyik része a spiritusztól, másika pedig a fegyverek hatásától földön hever és a közönség kényzserítették a legundorítóbb pozitúrában fekvő koldusokat szemlélni. Nem akad egy rendőr, ki ezeket a vén banyákat észre térítene. De az illetékes hatóság sem jár el helyesen, hogy túri az e fajta botrányokat épen a temető helyén, hol legintelligensebb közönségünk oly gyakran megfordul. Bizony igen helyes volna, ha kissé nagyobb gond fordítatnék ezen ispotályra, mert „rend mindennek a lelke” kegyepénz nem „spirituszra való”.

Kivándorlási mánia. Nincs az a nap, hogy majd egyik majd másik irányból ne jöjjön a hír, hogy itt ennyi ott anyi kivándorolni akarót tartóztattak le, de azok leginkább ifjú legények voltak,

tudott szóhoz jutni, s üdvözlését alig érthetőleg hebegte el.

— Ismered Duthil kisasszonyt? — kérdé tőle nagybátyja, ki az ifjak zavarát észrevette, midőn magukra voltak.

— Igen? a télen egynéhány balban volt szerencsém vele találkozni — felelt Henrik.

A két öreg másnap megvitatta a dolgot s úgy találta, hogy nagyon természetes. Az ifjak látták egymást Párisban, talán táncoltak is együtt, nem természetes, nem mindennapi dolog ez?!

Ugyanaz nap kirándulást rendeztek a hegyek közé; de Janka nem ugrándozott, nem mosolygott és nem beszélt annyit, mint máskor, sőt még a hegyoldalra vagy a hegytetőre sem szándékozott felmászni. Atyja s Vertjaques ur mellett haladt folyvást. Hiába mondták neki, hogy most tetszése szerint barangolhatja be a hegyeket, völgyeket, nem használt semmit.

— Nincs ott semmi új előttem, ismerem én jól e vidéket, — mondá szomorúan.

Haza érkező, ebédhez ültek. Az ifjak még mindig szótalanok s kedvtelenebbek voltak. Janka vig kedélyét mintha elvágta volna, szótalan, néma lön.

Ebéd után az öregek tric-trac-ot kezdtek játszani, biztatva a fiatalokat, hogy mulattassák egymást, Janka a zongorához ült, Henrik pedig könyvet vett kezébe és azt lapozgató.

— Mily különös, — mondá magában Vertjaques — ismerik egymást, találkoztak Párisban; korra nézve kevés különbség van van köztük s nem akarnak egymással beszélni; mit jelentesen ez?

Nem volt ugyan szerelmeffé, de mégis bosszantá, hogy Janka nem eszeget, nem mosolyog többé s hogy unokaöcse oly szótalan.

— Meg kell tudnom, — folytató magában, — hogy miért nem akarnak egymás szemébe nézni s beszélgetni!

(Vége köv.)

kiket aztán később az itt hagyott kedves is követni akart, ha ugyan hajótörést nem szenvedett volna már a száraz földön robogó vasutakon, és az Eldorádók országa helyett ismét saját szülő helyére nem jutott volna. De az Amerikába való kivándorlás maníája már a családokat is megtámadja. Így folyó hó 15. Hobgart és Plavnica között egy egész karavánnal találkozott a esendőrség, az Amerikába induló karaván közt ott volt az apa, a nagyapa, az anya, a nagyanya, fiú, leány sőt még eseselem is, kik azonban utjokat tovább nem folytathatták, hanem ugyanazon uton kellett vissza térniök, melyen a nagy világba elindultak.

Elrejtett pénz. Csütörtök délután tisztították a kéményseprők a városi börtönbeli kéményeket és a kályhaesőveket, melyek egyikében egy esomagot találtak s abban nagy meglepetésükre egy új női háló-reklit és ebben egy esomó bankót. A kéményseprők talán nem is szóltak volna a leletről, de véletlenül hozzájuk jött Csajka András városi börtönfelügyelőnek neje, a ki az esetet bejelenté. A tárczában összesen 117 frt 47 kr. volt. A pénz bizonyos Tóth Zsuzsanna nevű nő — a ki a husvéti ünnepek előtt Hedry Ernő radácsi földbirtokostól nagyobb összeget lopott el és egy napig (éppen husvét előtti szombaton) a városi fogdában le volt tartóztatva — hagyta ott. Hogy ő rejthette el a pénzt, annyival is inkább valószínű, mert nevezett nő a vizsgáló bíróság előtt a hiányzó pénz felhasználása iránti bevallásában ellentmondásokba keveredett: majd hogy elvesztette, majd hogy vízbe dobta s majd meg azt mondta, hogy a városi börtönörnek 100 frtot adott. — A talált pénz a kir. ügyészségnek adatott át.

Lopás. Abrahamovics Abraham bártfai kereskedő boltjából f. hó 18-án éjjel ismeretlen tettesek 289 frtnyi értékű ékszerneműeket loptak el; a lopással úgy látszik bizonyos Guth Sándor Győző bártfai lakatossegéd gyanúsították, mert őt az ottani kapitányság nyomoztatja.

Angyalcsináló. Haresár Józsefné Ujvárosban lakó napszámosnő néhány hónappal azelőtt engedély nélkül adórtalt egy törvénytelen figyermeket, mely nemskora orvosi segély nélkül meghalt. A városi hatóság ezen nőt 10 frtnyi pénzbírságra marasztalta el.

Szerelmesek áldozata Az már igen köznap, hogy valaki a szerelem martaléka, de az meg nem igen gyakran, hogy valaki a szerelmesek áldozata legyen. Pedig ez Hudák János m.-jakabfalvi lakossal megtörtént. Pagurka András egyetlen leánya, Maresa este 10 óra felé házuk előtt ábrándozott egyetlen Gyurijával a szép holdvilágban. A párt egyszerre csak a közelben valami gyanus zaj verte fel, a mely olyanyira növekedett, hogy a legény tanácsosnak látta ennek mivoltáról meggyőződni. A zaj Pagurkaék magtárából jött, hol Hudák nevű tolvaj gazdálkodott. A pár lármát esapott, felzavarták a falu bíróját és rövid idő alatt egész deputáció jelent meg a helyszínen s Hudák zavarában alig tudott szóhoz jutni, míg végre azon feleletet adta, hogy „sétál a holdvilágos estében”. Felelte, hogy a magtárba nem szokott a hold világitani. Természetes, hogy hűvösre került.

Szétépte a medve. Ritka szerencsétlen adta elő magát Jólészen, Gömörmegyében. Zagiba János ottani jómódu gazda 14 éves fiát elküldte a sziliczei fensikra ökreit és lovait legeltetni, s másnap szétépte testtel hozták haza fiát onnan. A megejtett orvos-rendőri vizsgálat szerint medve tépte széllyel a fiut, a mi — tekintve az itteni maczkók szelid természetét — másképp nem képzelhető, minthogy a fiu a medvét az őrzetere bizott állatok felé közeledni látván, bántalmazta s dühbe hozta azt minek folytán az nem az állatokat, hanem a szegény fiut támadta meg s ütötte agyon. A fiának teste irtóztató módon el van esüftva, mellén, kézfejen, hasán több tompa ütés látszik, háta, jobb oldala, jobb ezombja és tempora pedig össze van tépve mély sebekkel, melyeken tisztán kivehetők a medvetalpoknak körmei, a hasfal jobb oldalán fel van hasítva s a szétéptett belek kifordulvák a hasüregből, szóval vadállati módon bánt el a medve a szegény fiuval, a kinek kinjai irtóztatók lehettek. Sajátságos véletlene a sorsnak, hogy a fiunak meg kellett volna tanuképen jelenni az ottani szbirói hivatal előtt, apja azonban a szolgát küldte be egyedül a bíróság elé, a fiut pedig előttevaló estén kizavarta a legelőre, ennek folytán most nagy lelkismeretfurdalást érez, amiért nem engedelmesskedett szószerint a hivatalos idézésnek. A szbirói hivatal ez esetben kifolyólag fel fogja hívni Andrássy Dénes gróf uradalmának erdőhivatalát, hogy a medve elpusztítására tegye meg haladéktalanul a megkívántató intézkedéseket.

Vadbőség. A gömri jablonczai erdőségben konda száma tartózkodnak a jvaddisznók, s valószínűleg a sziliczei fensikről szorították oda a farkasok, melyek itt olyan nagyszámban vannak, hogy a község előjárósága hivatalos hajtóvadászatot kért ellenök a közigazgatási hatóságtól; őz is van mindenfelé elég, a medvék is elég nagy számban sétálgatnak még a lakott helyek körül is.

Zsidóvendülés Bártfán. Teljesen megbízható kézből vesszük a következő sorokat: Erdékes lesz, ha beese lapjában helyt ad a Bártfán e napokban történt zsidóvendülésnek esetről. Folyó hó 22-én délután 1 óra tájban a bártfai mezei rendőrségnek csőzei egy izraelitát tartóztattak le, ki szabályellenes időben és jogta-

lanul a bártfai vizekben halászott. A halászon ért tettes nem akart önszántából a városba bejönni. Az illető csőzők karanfoga hoztak be. Annál is inkább kénytelenek voltak e módhoz nyulni, mert az illető ellenszegült és szökni akart. Midőn a delikvenst behozták, a bártfai zsidóság a csőzőket körülfogta, arcaikba köpdösték, durvaszítkokkal és nevekkel illették, s a csőzőknek, kik hatan voltak, nagy bajba került az illetőt a városházára felhozni, a hol aztán az őrségnek általadták, illetve letartóztatták. Az inspectio őrségnek ebbeli intézkedése azonban nem tetszett az összegyűlt vagy 300 személyt számláló ottani izraelitáknak. Bedöntötték a városház hapuját, s szitkok közt követelték az illetőnek kibocsátását, szerepet játszott e kravnál egy Sz. R. városi izraelita képviselő, ki a csőzőknek tettleges bántalmazásokat is ígért. S csak midőn neszt vették, hogy a esendőrk is bele avatkoznak, esendesült el a zsidóság. A kapitányi hivatal e botrányról az illetékes helyen jelentést tett. X. Y.

Főuri eljegyzés. Andrássy Manó grófnak leányát, a ritka szívjóságért általánosan tisztelt Karolina grófkisasszonyt, legközelebb jegyezte el Budapesten Karácsony Jeno gróf, néhai Karácsony Guido gróf majorátusának örököse. Az esküvő a vőlegény gyászja miatt valószínűleg nem a fővárosban, hanem Betlérben júliushó közepén fog végbemenni.

A kassai dom restaurációja ügyében Trefort miniszter úr leiratot intézett a városhoz, melyben felhívta, hogy a tárgyalások foganatosítására a már régebben kijelölt bizottságot Budapestre küldje ki. A polgármester budapesti időzése alkalmával felkérte Forster miniszteri tanácsos urat, hogy ő fáradjon fel Kassára, miután az érdekelt felekkel könnyebben folyamatba tehető a helyszíni tárgyalás. Remélhető, hogy a miniszterium e kívánalomnak helyt fog adni. A restauratio érdekében kiemeli a leirat, hogy a kormány minden lehető megteendő arra, hogy a tervezett reconstructio által a dom archeologicus beese esorbát ne szenvedjen.

Lelekészek beigtatása. A derecsényi ev. egyháznak nevezete; napja volt május 9-én. Ekkor igttattott be egyhangulag választott uj lelkésze, Buzágh István. A beigtatást Terray Gyula esperes végezte Valentiny István alesperes és Honéczy Ödön balogvölgyi dékán segédlete mellett. Az elég tágas templom helybeli és vidéki közönséggel a szó szoros értelmében zsufolásig megtelt, úgy hogy számosan, kik előre helyet nem foglalhattak, kénytelenek voltak a templom előtti téren maradni. — Az alsósajói ágost. ev. lelkész Chotvács Pált, május 16-án iktatta be a főesperes Terray Gyula hivatalába, nagyszámu minden felekezetheli intelligens közönség részvételével; ennek daczára az egész — teljes négy óráig tartó — egyházi szertartás alatt egy magyar szó sem hangzott el a lelkészek ajkairól, holott sem a működő lelkészekhez, sem a hitközség tagjaihoz nem férhet a páuszlávisztikus érzelem vádjának még csak árnyéka sem. Már az ilyen ünnepélyes alkalmakkor meg lehetne bizon azt tenni, hogy az intelligentiára is tekintettel legyenek, s a hogy ugy annak is kifejezést adjanak, hogy Magyarországon vagyunk, s ha az egyházi szabályok nem intézkednek ilyen értelemben, hazafias érzelmű főesperesünk tegyen róla, hogy a jövőre ez is másképen legyen.

Többet nem lehet kívánni. Csermő. Arad megye. Becses küldeményére van szerencsém önnel tudatni, hogy az öntől kapott Brand R. gyógyszer-féle svájci labdacsokat már elfogyasztottam s istennek hála általok egészségemet visszanyertem. Már két évig szenvedtem makacs székrekedésben s a svájci labdacso 4 hónapi használata után egészen jól vagyok. Labdacsoit legjobb meggyőződéssel ajánlani fogom minden barátomnak s ismerősömnek. Rosenberg Mór.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

HIVATALOS ROVAT.

45. sz.

1—1

Árverési hirdetmény.

Alólírott kir. végrehajtó közhírré teszi, miként az eperjesi kir. törvényszéknek 9284 85. számú végzése által Adámy Jakab javára, Libay Győző ellen 116 frt és járuléka erejéig elrendelt végrehajtás foganatosítása alkalmával bíróségi lefoglalt és 320 frtra becsült két pár ökor f. évi június hó 9-én d. u. 3 órakor Berzenkén nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Eperjes, 1886. május 26-in.

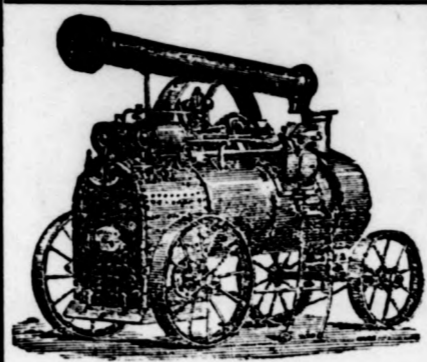
Fresták József
kir. vghajtó.

BUDAPEST, **KOTZÓ PÁL** üllői-út 18. sz.

Ajánlja legújabb kitűnő szerkezetű és szilárd anyagból készült gépeit.
!! Különös figyelemre méltók !!

R. GARRETT & SON
Compound gőzmozgonyait
40% tüzelőanyag
takarítással.

R. GARRETT & SON
kitűnő gőzmozgonyai
könnyen hozzáférhető, ki-
váló szilárd, tartányok nél-
kül hajlított fedelű tűz-
szekrényvel.

Legjobb és legújabb szerkezet, szilárd anyag, tartósság, lévi jótállás.
!! Különös figyelemre méltók !!

R. GARRETT & SON
világhírű cseplői
szab. 4-szer fordítható acz.
dobsinokkal. Többet és job-
ban dolgozni egy gyárt-
mány sem képes.

Járgányeséplői
tisztító szerkezet és anél-
kül kapcsolatban Kotz-féle
szabad.
harangjárgányokkal
stb. stb.

Olcsó árak.

Kedvező fizetési feltételek.

DAS BESTE
Cigaretten-Papier
IST DAS ECHTE
LE HOUBLON
französisches Fabrikat
von **CAWLEY & HENRY** in PARIS.
Vor Nachahmung wird gewarnt!
Die es Papier wird von den Herren
Dr. J. J. Pohl, Dr. E. Ludwig, Dr. E. Lippmann
Professoren der Chemie an der Wiener Universität, bestens
empfohlen u. zwar wegen seiner ausgezeichneten Qualität, sei-
ner absoluten Reinheit und weil demselben keinerlei der Ge-
sundheit schädlichen Stoffen beigemengt sind.
183. 30-24

500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
CAWLEY & HENRY
PARIS
Cawley & Henry
SEULS FABRICANTS
17 Rue Beranger à PARIS

SALGÓ-TARJÁNI
TÖMÖR (darabos) és KOCZKA-SZÉN.
A közeledő eséplési idény alkalmából ajánljuk a t. cz. **gazdászoknak**
LOKOMOBILGÉPEK FÜTÉSÉHEZ
legjobb sikerrel alkalmas és évek óta elismert
tömör- (darabos) és koczka-szenünket
kivánatra minden vasuti állomásra szállítva és legolcsóbb árak mellett.
SALGÓ-TARJÁNI KÖSZÉNBÁNYA-RÉSZVÉNY-TÁRSULAT
BUDAPESTEN, JÓZSEF-TÉR 12. sz. a.
Az igazgatóság.

Brünni szöveteket
elegáns 10-9
nyári öltönynek
Coupons 3.10 méterként azaz 4
bécsi rőf, minden egyes Coupon
4 frt 80 kr., finomabb 7 frtért,
legfinomabb 10 frt 50 kr., leges-
legfinomabb
valódi gyapjuszövetből,
valamint Kamungarn és felöltő-
szöveteket küld az összeg után-
vétele mellett
a rég ösmert posztógyári raktár
Siegel-Imhof
Brünben.
Nyilatkozat: Minden Coupon
3.10 m. hosszú és 136 cm. szé-
les, tehát elegendő egy egész
férfi öltönyre.
A fentvezett ezégek is-
mert soliditása kezességük, hogy
csak a legjobb árú és esakis vá-
lasztott minta szerint küldetik el.
„Brünner Waaren“ alatt esalást
követ el, a fentvezett raktár
mintákat ingyen s bérmentve küld.

LIPPMANN
KARLSBADI
PEZSCÖ-PORA

A karlsbadi ásv nyvizekből nyert forrás-termények se-
gítségével készíttve, tehát ezek minden hatályos anyagát tar-
talmazzák és minden gyógyító tulajdonait különös erőnyre
utaltják.

Élvágyat gerjeszt	Használata kellemes
gyomorhajban szervenőknek	Hatása biztos
Emésztést előmozdít	Yade-mecuma

Felülmulhatlan hashajtó szer
Kivételes, gyors és biztos hatással.
Kélemes, kényelmes,
Egészséges! olcsó, üdítő!
minden esikarólag működő hajtoszer pilulánál stb. előnyben
részesítendő. Orvosiilag ajánlva gyomor-, bel-, máj-, vese- és
hólyag-bajoknak.

Elismert és sokat keresett háziszér.
Emésztési gyengeség vagy háborgatott emésztésnél, ét-
vágy-hiány, ült életmód által előidéztett gyomor és bel atonia-
nyálkáság és evés utáni rosszullét, kellemetlen felhőfűgés, fel-
fúvódás, gyomorhív, gyomorfájdalom, — nyomás vagy göres,
— vértömülés, főfájás, szédülés, migraine, vérértkezés, aranyér,
— rendetlen eszékelés és makacs székrekedésnél. Appróbált
szer követség ellen. **Valódi esak** akkor, ha minden adagon
a védlegy **Lippmann** kezevonása látható.

Kapható minden bel- és külföldi gyógyszerárban. 2 frt
15 kr. hoküldése mellett, egy eredeti doboz bérmentve küldetik
egy doboznál kevesebb nem küldetik.
Központi szétküldés: Lippmann gyógyszerára Karls-
badban.
Kapható eredeti dobozként 12 pár 2 frt, 1 pár 20
krért követekező gyógyszerész uraknál: **Eperjesen**: — **Bartfán**:
Toperczer, **Kassán**: Gallik, **Miskolcz**: dr. Herz, dr. Rácz
Munkácsán: Gottier, **Nyiregyháza**: Korányi, Lederer, Szepkó.
S.-A.-Ujhelyen: Szepkó stb.

Cs. kir. csztrák-magyar szabadalmazott

Farugony-matrácok
6 frt. 6 frt.
Pótlék szalmaszákak és sodronybetétek helyett
tisza, tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléséknél megfelelő arleengedés.
A megrendeléséknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.
12-12 Főraktár: Bécs, I. Neuer Markt 7

BERNOVITS GUSZTÁV
KÖ- és KÖNYVOMDÁJA
Kassán, malom-utca 14. sz.
készít
minden e szakba vágó munkákat
csinosan és gyorsan
a legjutányosabb áron.